

عنوان مقاله:

معنویت گرایی، مدیریت زمان و پیشرفت تحصیلی: زمان ورزی معنوی

محل انتشار:

دوفصلنامه پژوهش های روان شناسی بالینی و مشاوره، دوره 4، شماره 1 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسنده:

حسن بلند - عضو هیئت علمی دانشگاه گیلان

خلاصه مقاله:

این پژوهش بر آن است تا از طریق واری واری رابطه ی میان معنویت گرایی، مدیریت زمان و پیشرفت تحصیلی، زمینه ای را برای معرفی سازه ی زمان ورزی معنوی (مجموعه ی به هم پیوسته ای از شناخت ها، رفتارها و هیجان های مرتبط با زمان در زندگی دین ورزانه) فراهم کند. 214 تن از دانشجویان دانشگاه گیلان از طریق روش نمونه گیری خوشه ای چند مرحله ای تصادفی برگزیده شدند و ضمن در اختیار قرار دادن میانگین نمرات نیمسال گذشته به عنوان شاخص پیشرفت تحصیلی، به دو پرسشنامه ی گرایش های معنوی دانشجویان (شریفی و همکاران، 1387) و مهارت های فردی در مدیریت زمان (حافظی و همکاران، 1387) پاسخ دادند. داده ها با فرض رابطه ی علی و نیز براساس رابطه ی مبتنی بر همبستگی میان متغیرها با روش های مقایسه ی میانگین گروه های مستقل و تحلیل واریانس و تحلیل رگرسیون همزمان مورد پردازش قرار گرفتند. نتایج نشان داد دانشجویانی که به لحاظ معنویت گرایی نمره های نیمه ی بالا را به خود اختصاص داده بودند از دانشجویان با معنویت گرایی پایین به طور معناداری (0/001)

کلمات کلیدی:

معنویت گرایی، مدیریت زمان، زمان ورزی معنوی، دین ورزی، پیشرفت تحصیلی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/722959>

